

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ nhật ngày 03/04/2022.

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 843

“MỌI NGƯỜI ĐỀU CHÂN THẬT HỌC PHẬT THÌ TAI NẠN KHÔNG XUẤT HIỆN”

Nếu mọi người đều chân thật học Phật thì tai nạn không xuất hiện. Chúng ta tuy học Phật nhưng học chỉ để cho dễ coi, học để tô điểm cho cuộc đời này thêm sắc màu, để mọi người thấy chúng ta có học Phật nhưng thực tế chúng ta không thật làm theo lời Phật dạy.

Hòa Thượng nói: *“Nếu mọi người chân thật học Phật thì tai nạn không xuất hiện”,* có nghĩa là chân thật làm theo lời Phật dạy thì tai nạn không xuất hiện, tai nạn sẽ được đẩy lùi. Mấy năm trước chúng ta đã được nghe dự báo đại loạn nhưng nó lùi dần. Trước đây mười mấy năm, các nhà tiên tri cũng đã dự báo về kiếp nạn nhưng kiếp nạn không xảy ra lúc đó vì lòng người hướng thiện, mãi đến năm 2020 thì dịch bệnh mới bùng phát toàn cầu. Có vị cư sĩ nói: *“Năm 2010, mọi người nghe nói có đại nạn nên nhiều người phát tâm ăn chay, tích phước, tu thiện, làm lành tránh dữ. Tôi đi ra chợ mua đậu phụ thì không có đậu để mua vì họ đã mua hết rồi. Qua năm 2010, không có đại nạn xảy ra, tôi đi ra chợ thấy rất nhiều đậu phụ mà không ai mua”.*

Hòa Thượng nói: *“Người học Phật tuy rất đông nhưng người chân thật làm theo lời Phật thì rất ít. Ngay đến người bề ngoài trông có vẻ như làm theo lời Phật nhưng cũng chỉ là làm cho dễ coi. Tất cả khởi tâm động niệm của họ đều là tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng”.*

Tôi thấy thật đáng sợ! Chỉ cần chúng ta làm được một chút thì người ta đã đổ kỵ rồi. Cho nên Hòa Thượng nói: *“Việc tốt lắm dày vò”.* Chúng ta làm việc tốt nhưng người ta không vui. Người ta không muốn để cho chúng ta làm nên tìm cách để cản trở, ngăn ngại. Chúng ta cũng phải nhìn lại bản thân xem mình có cản trở, ngăn ngại người ta không.

Hòa Thượng nói: *“Thế giới của chúng ta ngày nay mức độ ô nhiễm rất nghiêm trọng cho nên mỗi quốc gia, mỗi khu vực đều đề xướng “hoàn bảo”, bảo vệ địa cầu về mọi mặt như ô nhiễm môi trường, ô nhiễm không khí, ô nhiễm nguồn nước. Ngày trước chúng ta không hề nghe đến từ “hoàn bảo” này, bây giờ thì gần như mọi nơi đều đề xướng, chú trọng đến “hoàn bảo”. Đề xướng như vậy có thu được kết quả hay không? Tôi thấy rất khó có được kết quả! Thành thật mà nói, nguyên nhân chính là do mọi người không học Phật, người có học Phật thì không làm theo lời Phật dạy một cách triệt để. Ô nhiễm tâm người mới dẫn đến ô nhiễm môi trường”.*

Hòa Thượng nói: **“Nhà Phật chúng ta thường nói: “Y báo tùy theo chánh báo chuyển”. “Y báo” là hoàn cảnh ô nhiễm, “chánh báo” chính là tâm người. Tâm người quá ô nhiễm, chìm đắm ở trong danh vọng lợi dưỡng, chìm đắm ở trong tự tư tự lợi, chìm đắm ở trong hưởng thụ năm dục sáu trần, tham sân si mạn”.**

Hàng ngày, tâm chúng ta tràn ngập những thứ bất thiện, luôn không hài lòng với mọi thứ xung quanh, luôn ở trạng thái mong cầu, mong hôm nay phải ăn thế này, mong hôm nay phải gặp ai đó, mong rất nhiều thứ. Những điều này đã trở thành thói quen. Chúng ta cần kiểm soát tâm mình xem có ngày nào mình không có mong cầu không. Trước đây có người hỏi tôi: **“Thầy có cần gì không để con gửi?”**. Tôi nói: **“Tôi không biết mình cần cái gì”**. Họ nói họ có dầu nóng rất tốt, bôi vào giúp khỏi đau nhức. Tôi bảo họ gửi dầu nóng về miền Tây để chia cho bà con dùng.

Hòa Thượng nói: **“Phật dạy chúng ta: Sự ô nhiễm của tâm người mới là nghiêm trọng. Khi tâm người thanh tịnh rồi thì hoàn cảnh tự nhiên sẽ thanh tịnh. Nhà Phật nói: “Cảnh tùy tâm chuyển”, tâm tịnh thì Phật độ tịnh. Tâm thanh tịnh tương ứng với cõi Phật. Tâm không thanh tịnh thì không thể tương ứng với cõi Phật”**. Chúng ta thấy năng lực của nội tâm vô cùng mạnh mẽ! Mọi người cho rằng tâm xấu không hề ảnh hưởng gì nhưng mỗi lần ta sân hận lên thì ta khởi phát ra một từ trường xấu, từ trường đó cộng hưởng với từ trường xấu của một nơi nào đó có thể gây nên thiên tai bão lũ, động đất sóng thần.

Hòa Thượng nói: **“Các vị có biết một giọt nước làm tràn ly không?”**. Mức nước đã nhiều tới thành ly rồi, chỉ cần thêm một giọt nước nữa là tràn. Hòa Thượng từng nói: **“Chỉ cần một ý niệm của chúng ta là đã châu biến pháp giới, trùm khắp pháp giới”**, một ý niệm ác khởi lên đều trùm khắp pháp giới, một ý niệm thiện khởi lên đều trùm khắp pháp giới. Chúng ta đừng cho rằng khởi tâm động niệm hàng ngày của mình là vô can. Khởi tâm động niệm của chúng ta có thể tạo nên thiên tai nhân họa cho một nơi nào đó. Người biết điều này hàng ngày sẽ không dám tùy tiện khởi niệm **“tham sân si mạn”** vì biết rằng những niệm đó chắc chắn sẽ tạo nên một cái **“nhân”** để kết thành **“quả”** ở một nơi nào đó.

Hòa Thượng nói: **“Ô nhiễm của tâm người mới nghiêm trọng, mới là gốc rễ vấn đề”**. Thế gian cứ kêu gọi phải **“hoàn bảo”**, bảo vệ môi trường, bảo vệ nguồn nước, bảo vệ không khí nhưng không ai nói phải bảo vệ tâm người trong khi bảo vệ tâm người là vô cùng quan trọng. Chỉ có nhà Phật mới nhắc nhở người học Phật chúng ta phải kiểm soát tâm của mình. Nhà Phật nói: **“Tâm làm chủ, tâm tạo tác tất cả”**. Thế gian hô hào bảo vệ môi trường, bảo vệ hoàn cảnh tự nhiên, bảo vệ không khí nhưng cái gốc chính là **“tâm”** thì lại không bảo vệ, vẫn để tâm **“tự tư tự lợi”**. Chúng ta tưởng rằng tâm **“tự tư tự lợi”** là nhẹ nhưng rất khủng khiếp. Bao nhiêu đau thương, tang tóc xảy ra cũng là do con người **“tự tư tự lợi”**, muốn chiếm lợi về mình.

Hòa Thượng nói: **“Ô nhiễm của hoàn cảnh là “y báo”, ô nhiễm của tâm người là “chánh báo”. “Chánh báo” mới quan trọng! Phật nhắc nhở chúng ta bình lặng mà quán sát, chúng ta sẽ thấy sự ô**

nhiểm trong tâm của chúng ta còn nghiêm trọng hơn gấp nhiều lần so với ô nhiễm hoàn cảnh. Sự ô nhiễm của tâm lý là tư tưởng sai lầm, kiến giải sai lầm, cho nên dẫn khởi đến hành động sai lầm. Hành động sai lầm làm cho hoàn cảnh ô nhiễm”.

Trong mỗi chúng ta cũng như vậy, tư tưởng sai lầm, thấy biết sai lầm, kiến giải sai lầm! Phật Bồ Tát mà chúng ta còn không tin, giáo huấn của Thánh Hiền Nhân mà chúng ta còn không tin vậy thì biết tư tưởng kiến giải của chúng ta ô nhiễm đến mức nào! Thánh Hiền dạy “*Nhân, Lễ, Nghĩa, Trí, Tín*” nhưng chúng ta cũng không hoàn toàn tin vì nếu tin thì chúng ta đã làm theo rồi.

Phật dạy “*Thập Thiện*”:

THÂN: Thân không sát sinh, không trộm cắp, không tà dâm.

KHẨU: Miệng không nói dối, không nói lưỡi đôi chiều, không nói lời hung ác, không nói lời thêu dệt.

Ý: Tâm không tham, không sân, không si.

Hàng ngày chúng ta phải kiểm soát ba nghiệp Thân – Khẩu – Ý của mình. Hàng ngày chúng ta vẫn phạm đều đều ba nghiệp này. Chúng ta nói một câu để người khác cảm thấy vừa lòng, dễ nghe thì chúng ta đã phạm lỗi nói không thật, nói lời thêu dệt rồi. Trước đây, khi tôi đi giảng thì mọi người khuyên tôi: “*Khi giảng mà Thầy khen một chút thì rất nhiều người thích nghe!*”. Tôi nói: “*Không có gì đáng khen cũng khen à? Làm đúng cũng khen, làm sai cũng khen à?*”. Tôi không biết nói lời giả dối, họ phải dạy tôi nói lời giả dối. Thật ra bản thân tôi làm sai, tôi thấy người làm sai thì cảm thấy rất đau lòng, không thể nói lời giả dối, không thể nói lời không thật. Chúng ta phải nỗ lực hơn để từng khởi tâm động niệm của mình không một chút sai để người ta nhìn thấy mà học theo!

Ý của chúng ta vẫn “*tham sân si*” đều đều. Tôi rất ấn tượng khi Hòa Thượng nói: “*Ta hãy lập ra biểu đồ hình tròn có chiếc kim ở giữa, một nửa là thập thiện, một nửa là thập ác. Hàng ngày ta xem kim ngã về bên thập thiện hay bên thập ác. Nếu kim ngã về thập thiện thì tự mình an ủi, khuyến khích mình tiếp tục nỗ lực hơn. Nếu kim ngã về thập ác thì tự mình phải răn đe, cảnh báo bản thân*”. Nếu hàng ngày kim thường ngã về bên thập ác thì nó báo cho mình biết rằng tương lai tam ác đạo mình sẽ có phần mà không phải tranh giành với ai cả, chắc chắn mình không thoát được ba cõi Địa Ngục, Ngạ Quỷ, Súc Sanh. Còn nếu hàng ngày kim thường ở bên phần thập thiện thì chắc chắn ta sẽ có phần nơi ba cõi lành. Ba cõi lành là Trời, Người, A Tu La. A Tu La không phải là cõi quý, họ cũng có phước. Hàng ngày chúng ta kiểm soát tâm mình xem tâm mình ô nhiễm như thế nào bằng cách lập biểu đồ thập thiện, thập ác.

Có người suốt ngày làm thiện, tưởng rằng mình đã làm tốt lắm rồi nhưng đó chỉ là hình thức thiện, chứ không phải là chân thiện, không phải là tâm thiện. Có người niệm Phật, lạy Phật suốt ngày nhưng khởi tâm động niệm vẫn là ác, là tự tư ích kỷ. Họ niệm Phật, lạy Phật nhiều nhưng không tặng ai cái gì, chỉ bo

bo giữ cho mình, không bỏ thí, không cúng dường. Lúc đầu chưa tu thì tâm ích kỷ của họ chưa lớn, nhưng càng tu càng ích kỷ.

Cho nên tốt nhất là chúng ta làm biểu đồ, làm một việc tốt thì kéo kim qua bên thập thiện, làm một việc xấu thì kéo kim qua bên thập ác. Nếu cuối ngày kim nằm bên thập thiện thì biết hôm nay mình đã làm thiện, ngày mai cần cố gắng hơn. Nếu cuối ngày kim nằm bên thập ác thì biết tối nay ta sẽ gặp ác mộng hoặc tương lai gần sẽ gặp ác mộng, oan gia trái chủ chắc chắn sẽ tìm đến.

Rất nhiều người học Phật nhưng tư tưởng vẫn sai lầm, kiến giải vẫn sai lầm. Chúng ta may mắn ngày ngày được học chuyên đề, những tư tưởng kiến giải sai lầm của chúng ta được Hòa Thượng gọi rửa, cạo bỏ bớt dần đi. Khi họ bắt chúng ta làm một việc mà chúng ta cho là vô lý nhưng chúng ta cũng không có đủ kiến giải để quyết định việc đó là không đúng. Ví dụ khi chúng ta về quê thọ tang ông bà, họ bảo chúng ta đem đốt tờ điệp quy y rồi bỏ vào túi gấm, buộc vào tay người chết để Diêm Vương biết đây là người học Phật mà để dành cho chỗ tốt. Chúng ta nhanh chóng làm theo họ vì chúng ta không có chánh kiến. Bình thường chúng ta không bị sai nhưng khi gặp việc thì liền sai. Có một vùng quê ở Bắc Giang, ông thầy cúng giết con cóc, nhét vào miệng con cóc một tờ giấy viết bùa phép, lấy kim khâu miệng con cóc lại rồi bỏ con cóc đó vào hòm áo quan để liệm chung với người chết. Nếu chúng ta không có chánh kiến thì chắc chắn sẽ bị người ta sai sự, người ta bảo chúng ta làm sai nhưng chúng ta cũng làm theo. Cho dù ở trong bất kỳ hoàn cảnh nào thì đầu óc chúng ta cũng phải định tĩnh, tư tưởng kiến giải của chúng ta phải chuẩn xác.

Rồi đây có thể mọi người sẽ gặp những trường hợp như vậy. Có người sẽ chỉ vào mặt chúng ta mà nói: *“Cô sắp gặp đại nạn, có sắp chết rồi đấy!”*. Tự nhiên chúng ta hoảng kinh hồn vía hỏi họ: *“Vậy thì phải làm sao?”*. Họ nói phải cúng tế thì chúng ta nghĩ: *“Thôi cứ lạng lẽ mà làm theo họ cho chắc!”*. Chúng ta làm xong mới biết mình bị lừa chí mạng. Hôm trước có một người nói với tôi, có một ông Thầy cúng đến nói: *“Trong nhà này có con quỷ mèo! Tôi nay tôi sẽ cúng cho, tôi không lấy tiền”*. Mọi người trong gia đình hoảng sợ, đồng ý để thầy cúng làm lễ lúc 12 giờ khuya. Ông thầy cúng cắm một lưỡi dao ở cột nhà để trấn yểm khiến cả nhà lo lắng. Khi họ gọi cho tôi, tôi nói: *“Tào lao! Rút dao ra! Không cần cúng gì nữa!”*. Tôi nói mọi người nếu có tiền thì đi mua cá về phóng sanh để mọi người an tâm hơn. Họ làm theo. Sau đó một ngày trôi qua, một tháng trôi qua, gia đình không có chuyện gì xảy ra thì họ mới yên tâm hoàn toàn.

Có một nhà để ba cái lư hương trên xà ngang nhà. Tôi hỏi thì họ nói: *“Con không biết của ai. Họ để đó lâu rồi, con không dám đụng đến!”*. Tôi nói: *“Bỏ xuống đi! Không ai thờ Ông Bà mà để lư hương trên xà ngang cả!”*. Nếu chúng ta không có chánh kiến thì sẽ bị người ta dẫn dụ. Chúng ta phải nhớ: **Chỉ làm những việc hợp tình, hợp lý, hợp pháp! Không làm những việc trái tình, trái lý, trái pháp!**

Hòa Thượng nói: *“Tư tưởng sai lầm, kiến giải sai lầm sẽ dẫn khởi những hành động sai lầm, khiến cho hoàn cảnh của chúng ta ô nhiễm. Công tác “hoàn bảo” ta làm thế nào mới chân thật có hiệu*

quả? Ta phải tịnh hóa tâm người, phải làm từ nơi tâm người mới là cách hoàn hảo tốt nhất. Cho nên nhà Phật có câu: “Tâm tịnh thì cõi nước tịnh”. Ta muốn ở nơi thanh tịnh mà tâm ta ô nhiễm thì không thể được. Tư tưởng, kiến giải, cách nói, cách làm của ta thanh tịnh thì hoàn cảnh ngoài đại tự nhiên tự nhiên cũng sẽ được thanh tịnh”.

Người có tư tưởng kiến giải sai lầm rất khổ. Nếu chúng ta tin theo lời yêu ma quỷ quái, tin theo những lời nói vô căn cứ thì chúng ta sẽ mất phương hướng. Hôm trước có một người gọi điện thoại cho tôi nói: “*Anh có một kiện hàng ở Đà Nẵng bị phạm pháp*”. Vì số điện thoại tôi đăng ký ở Đà Nẵng nên họ tưởng tôi là người Đà Nẵng. Tôi nói “*cảm ơn nha!*” rồi tắt luôn điện thoại để họ không hù dọa, không làm phiền mình nữa. Tôi tắt điện thoại xong thì quên luôn việc đó, đến tối tôi mới nhớ ra là điện thoại đã tắt cả ngày. Đó là chuyện phiền toái về vật chất. Những việc làm chúng ta phiền toái về tinh thần còn khủng khiếp hơn. Cho nên nếu chúng ta không có chánh kiến, tư tưởng không thuần chánh thì khổ nói không ra lời. Ngày ngày chúng ta được học chuyên đề của Hòa Thượng. Ngài cho chúng ta thấy hết tất cả những điều sai trái để chúng ta có được sự định tâm, từ đó an ổn giữa những sự bất an.

Mấy năm trước, khi tôi bị bệnh, Bác sĩ nói: “*Thầy có biết là Thầy có thể chết bất cứ lúc nào không?*”. Họ nghĩ tôi sẽ hoảng sợ mà xin thuốc để uống. Nhưng tôi tỉnh queo nói: “*Tôi biết lâu rồi! Hôm trước tôi đi nước ngoài, tôi phải sớm quay về Việt Nam vì tôi không muốn chết ở nước ngoài, làm phiền người ta*”. Có lẽ bác sĩ lần đầu tiên gặp bệnh nhân sắp chết mà không có mong cầu. Đó là vì tôi hiểu sinh – lão – bệnh – tử, ai cũng sẽ phải gặp một lần, vậy thì không có gì phải sợ, không có gì phải bất an. Năm trước chức năng tim của tôi chỉ số đo được là 26, bác sĩ khám xong cũng phải giật mình vì chỉ số tim của người bình thường thấp nhất là 30. Khoảng sáu tháng sau đó, mọi người năn nỉ tôi đi tái khám thì chức năng tim của tôi là 60. Bác sĩ nói: “*Chức năng tim của Thầy an toàn rồi!*”.

Cho nên tư tưởng kiến giải của chúng ta phải định. Những việc cần phải xảy ra thì nhất định sẽ xảy ra, những việc không thể xảy ra thì nhất định sẽ không bao giờ xảy ra. Vậy thì ta không cần lo lắng, không cần bất an! Trước đây nhiều người gọi điện cho tôi trong tâm trạng hốt hoảng lo lắng khi gặp sự việc không như ý, nhưng tôi nói: “*Bình tâm niệm Phật đi! Việc gì đến thì sẽ đến, không sao cả!*”. Chúng ta đừng đại khờ đem vận mạng cuộc đời của mình để người ta phán, khi họ phán xong thì tâm ta tự nhiên bất an. Trong cuộc đời tôi đã gặp những trường hợp như vậy rồi, rồi đây họ sẽ tiếp tục phán nữa. Người học Phật chúng ta đã biết “*sinh ký tử quy*”, khi sống thì ở đây để làm việc và phụng hiến, khi chết thì đi về Cực Lạc. Chúng ta đã có một sự xác quyết như vậy rồi thì tâm không còn bất an nữa.

Tư tưởng, kiến giải sai lầm dẫn khởi đến hành động sai lầm. Sự ô nhiễm đó vô cùng nghiêm trọng! Trong bài học hôm trước, Hòa Thượng nói: “***Giữa nhân tình thế thái lý sự phức tạp đa đoan, họ chuyển đổi là việc của họ, chúng ta phải giữ được tâm mình, kiên trì tu Giới – Định – Huệ thì tự nhiên mình an ổn giữa những sự bất ổn***”. Những người tà tri, tà kiến, những người có kiến giải sai lầm sẽ truyền cho chúng ta những điều khiến cho chúng ta cả một đời bất an.

Có những người đi nghe giảng đạo nhưng ban tổ chức yêu cầu họ phải kín đáo, lén lút, giấu giếm. Đó là tà pháp, họ phạm pháp nên không dám nói cho người khác biết vì sợ công an bắt. Nếu chúng ta không có chánh tri, chánh kiến thì chúng ta giống như những con rối bị họ giật dây. Có người trước đây tu hành, niệm Phật rất tốt nhưng bây giờ không tu hành niệm Phật nữa mà theo pháp tu “*không già, không bệnh, không chết*”. Họ nói là người phải có phước, phải tu 500 kiếp mới gặp được pháp đó. Tôi hỏi: “*Giáo chủ bên đó có vị nào đã 300 tuổi rồi mà vẫn còn ngồi vuốt râu không, hay đã chết lâu rồi?*”. Vậy mà họ nói có pháp tu “*không già, không bệnh, không chết*” vẫn có người ngu khờ tin theo. Thật quá đáng thương! Họ chỉ cần bớt bệnh một chút là họ cho rằng họ không bị bệnh. Cho nên ô nhiễm tư tưởng, kiến giải dẫn đạo khiến cho hành động, việc làm sai lầm. Sinh – lão – bệnh – tử là định luật không ai có thể thay đổi được, đến Thích Ca Mâu Ni Phật cũng phải nằm trong định luật này.

Hòa Thượng đã giải thích rõ ràng ý nghĩa của quy y Phật - Pháp – Tăng: “***Quy y Phật là giác mà không mê. Quy y Pháp là chánh mà không tà. Quy y Tăng là tịnh mà không nhiễm***”. Chúng ta phải dùng trí tuệ để hiểu tường tận mọi việc xem nó có hợp tình, hợp lý, hợp pháp không. Nhà Phật nói: “***Nghĩ đến thân thể đừng cầu không bệnh khổ vì không bệnh khổ thì tham dục để sanh***”. Ta phải rõ ràng, làm bằng chánh tâm của mình. “*Nhiễm*” là “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, ý niệm hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham sân si mạn*”.

Hòa Thượng nói: “***Ô nhiễm của tâm người mới nghiêm trọng, mới là gốc rễ vấn đề***”. Họ không cải đổi sự ô nhiễm từ nơi gốc vì họ không biết. Họ cứ hô hào “*hoàn bảo*”, bảo vệ môi trường, bảo vệ nguồn nước, bảo vệ không khí, bảo vệ tầng Ozon nhưng lòng người ô nhiễm là điều quan trọng nhất cần đối trị thì họ không biết cách giải quyết. Nhà Phật không dạy “*hoàn bảo*” mà dạy cách làm thế nào để bảo vệ cho tâm của mình được thanh tịnh. Tâm tịnh thì cõi nước tịnh!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!